

Novice.

Nastopijo še razna druga društva Slavnostni govor ima domači rojak gospod F. Zebec. Med oficijelne točke spada tudi skupna udarnostna izjava kralju. Prosta zabava se vrši v slučaju lepaga vremena na prostem v okolici Slovenskega in Občinskega doma. Domače mladenke in gospe so organizirale šotore, ki bodo posebno vabljivi. Vabimo posebno domačine, sosedo ter rojake iz Maribora in drugih krajev, da se udeležijo v velikem številu te slavnosti, ki obeta biti ena največjih letošnjih v mariborskem okrožju. Posebno vabimo dobrotnike širom Slovenije, ki so pred 20 leti z darovi omogočili zgradbo zbirališča obmejnih Slovencev. Pridite tudi vsi tisti, ki ste bili pred 20 leti priče divjanja in huronskega vpitja Nemcev. Mariborčane in okoličane opozarjamo, da vozijo točno ob pol dveh popoldne iz Maribora ojačen osební vlak v Št. Ilj, a vrača se zvečer ob osmih iz Št. Ilja. Izpred glavnega kolodvora bodo vozili od enih popoldne naprej mestni avtobusi v Št. Ilj, a vračali se bodo zvečer od 6. ure naprej in do devetih iz veselicega prostora.

Cerkveni koncert pri Veliki Nedelji. Cecilijino društvo za stolno župnijo v Mariboru priredi v nedeljo, dne 14. septembra tega leta ob priliki svojega izleta cerkveni koncert pri Veliki Nedelji. Nastopi stolni pevski zbor — do 30 pevcev in pevk — ki ga spremlja 20 član-ska godba, sestavljena iz mariborskih civilnih in vojaških godbenikov. Skrbno sestavljen spored bo nudil dovolj užitka vsakemu poslušalcu. Začetek točno ob treh popoldne. Po koncertu ugodna železniška zveza, ki omogoča tudi daljnim okoličanom, da se te prireditve, ki je prva te vrste na deželi, udeležijo.

Slovenja vas pri Hajdini. V nedeljo, dne 7. septembra ob 15. uri popoldne nastopijo na vrtu g. Žeraka, trgovca v Slovenji vasi dijakl ob Sv. Barbare v Halozah s krasno gledališko predstavo. Na sporedu je zanimiva igra »Naši dijaki«, komedija v dveh dejanjih ter nadvse smešna prizora »Kmet in avtomat« in »Nace Hlačnica«. Vrh tega zapoje dijakl na odru več krasnih pesmi pod vodstvom g. organista Fr. Bračko in dva zelo smešna kupleta. Takoj po predstavi se vrši na istem prostoru prosta zabava s šaljivo pošto, ameriško dražbo zajcev in drugih predmetov. Pri prosti zabavi igra domača godba. Gostom bodo na razpologo topla in mrzla jedila ter pristna vinska kapljica. Naj nihče ne zamudi te lepe prilike, kjer se lahko za mal denar tako dobro in pošteno zabava. V nedeljo torej vsi k. g. Žeraku. V slučaju slabenga vremena prireditve odpade.

Krvavo demonstracije delavstva so se vršile dne 1. septembra v Budimpešti. Nastopila je policija in vojaštvo z orožjem. Beležijo pet mrtvih in 200 do 300 težje in lažje ranjenih. Delavstvo je napravilo veliko škode. Po poročilih sta vpostavljena zopet red in mir.

V Varšavi so se vršile dne 1. septembra velike demonstracije proti Nemcem, ker nastopa Nemčija z zahtevo po spemembi mirovne pogodbe na Škodo Poljakov. Na Poljskem so bili te dni aretirani voditelji Ukrajincev in komunistov.

DOPISI

Hrastnik. Tukaj je umrla 1. septembra po daljši bolezni in v visoki starosti gospa Alojzija Dernovšek, rojena Roš. Blagopokojna je bila znana krčmarica narodne Dernovškove gostilne v Hrastniku, dobra mati, skrbna gospodinja in zavedna Slovenka. Njenemu žaljočemu možu in sinu g. primarju dr. Janku Dernovšku naše sožalje, rajni Alojziji ostani časten in hvaležen spomin.

Sv. Jernej pri Ločah. Dolgo že od nas nismo ničesar spustili v svet, zato pa povemo tokrat nekaj več. Zdravi smo. Od marca do srede julija nismo imeli mrljca. Dosedaj jih imamo letos skupaj pet, tri odrasle in dva otroka. Krstili smo jih 22, poročilo pa se je osem parov, od teh pet Marijinih družbenk. — Toča, ki nas je obiskala 15. avgusta popoldan, hvala Bogu, ni v župniji napravila posebnih škod. Hudo pa je udarila vinograde naših kmetov v loški župniji.

Golavabuka pri Slovenjgradu. Tukajšnje prostovoljno gasilno društvo, ustanovljeno leta 1929, praznuje dne 7. septembra tega leta izredno slovesnost, namreč blagoslovitev novega gasilskega doma in nove motorne brizgalne, ki jo je društvo nabavilo pretekli mesec. Slovesnost se vrši po sledečem sporedu: Popoldne ob pol 8. uri sprejem gostov na postaji Turška vas pri vlakcu, ki prihaja iz Velenja, in ob 8.15 pri vlakcu iz Dravograda. — Nato bo pohod k gasilnemu domu v Tomažko vas, tam ob pol 10. uri sveta maša s pridigo na prostem, po svetli maši blagoslovitev briz-

galne in gasilskega doma ter razni pozdravni in slavnostni govori. Po končanih obredih je odmor in kosilo. Popoldne: ob pol 14. uri začetek velike vaje mislinjskega gasilskega okrožja. Po končani vaji se prične velika vrtna veselica s srečolovom, šaljivo pošto ter raznimi zabavami na vrtu tovariša g. Ivana Sorman v Tomažki vasi. Čisti dobiček prireditve je namenjen za kritje dolga na motorni brizgalni, zato se društvo najvljudnejše priporoča za številno udeležbo. Za dobro jed in pijačo bo preskrbljeno v zadostni meri.

Sv. Križ pri Dravogradu. Pri romarski cerkvi sv. Križa se vrši v prvi polovici septembra več cerkvenih slovesnosti in izobraževalnih prireditev. V petek, dne 5. septembra je prvi petek. V nedeljo, dne 7. septembra ob 9. uri popoldan sveta maša, nato delavski tabor krščanskih socialistov iz Maribora in drugod. Govorita gg. prof. Ivan Prijatelj in Jos. Rozman. Tabor se vrši ob vsakem vremenu. V ponedeljek, dne 8. septembra, praznik Marijinega rojstva, sta dve sveti maši in pridiga. Napovedana je tudi nemška procesija od Sv. Lovrenca nad Ivnikom. V petek, dne 12. septembra god imena Marijinega, je več svetih maš. V soboto pride po radeljski cesti procesija iz Ivnika in okolice. Prihod k Sv. Križu ob 6. uri zvečer. V nedeljo, dne 14. septembra, spomin povišanja sv. Križa, se obhaja slovesnost kakor prejšnja leta. Prva sveta maša ob petih zjutraj.

Sv. Barbara v Halozah. V četrtek, dne 23. avgusta je izgubil prevoznik (postiljon) pošte Sv. Barbara v Halozah na cesti od borškega mosta do Sv. Marka pri Ptuj zavitek z napisom: »G. Roza Pavlič, gledališki frizer, Ptuj.« V zavitku je bila namreč izposojena lasulja. Kdor je našel ta zavitek, se naproša, da ga vrne g. prevozniku pošte Sv. Barbara v Halozah.

Zgornje Laše. Iz znane Janezove hiše je dne 24. avgusta na god sv. Jerneja, farnega patrona v Zibiki streljal sin Franc z možnarji. Pri zadnjem blagoslovu mu je razneslo možnar in eden drohcev mu je odnesel zadnji del glave, da so mu izstopili možgani, nakar je nrtav padel na obraz. Bil je v najlepši dobi mladosti, v 21. letu, mirnega in veselega značaja, da ga je imelo vse rado, kar je pričel njegov pogreb, katerega se je udeležilo mnogo ljudi. Od hiše žalosti je vodil pogreb domači g. župnik v spremstvu strica Cirila Bračko, frančiškana v Mariboru. V cerkvi je govoril poslovilne besede domači g. župnik. Dragi Franc, težko smo se ločili od tvojega groba, ker smo te ljubili. Preostalim naše iskreno sožalje!

jega zeta ter da se pri tem zanaša na pomoč Turka. Baron Locatelli nabira na tihem zanj dragonce in deželni glavar Goriške, Karol grof Thurn je tudi že v tej zvezi. Krivda Zrinjskega je torej večja kakor Nadasdyja, ker Nadasdy se ni pogajal s Turki. Zato mislim, da se mora postaviti svarilen vzgled.

»Seve.« pripomni kancler, »če se Zrinjski ne podvrže, kar ni verjetno, se mora proti njemu postaviti nad vse strogo.«

»Zato, gospodje,« reče knez Lobković, »posvetujmo se, kaj je storiti. Prej mi pa povejte, gospod kancler, kako je na Štajerskem. Ali imate zanesljiva poročila o načrtih upornikov, ki hočejo tudi tukaj uprizoriti upor? Kaj je z grofom Erazmom Tatenbahom, kateremu je naročilo Njegovo Veličanstvo, da posebno pazi na početje zarotnikov, v resnici pa tudi sam nima poštenih namenov.«

Takoj se dvigne gospod Abele pl. Lilienberg ter reče s poudarkom:

»Tako ga obrekujejo sovražniki. Grof Erazem Tatenbah pa je najbolj poštena duša, on ljubi življenje in veselje in zdaleka ne misli na kakšno zarotniško podvzetje zoper vladarja.«

»Vendar se je,« poseže vmes knez, »nam po-

ročalo, da je grof mnogokrat v družbi upornikov, zlasti ga je večkrat videti v gradu Čakovcu.«

»Mogoče,« odvrne Lilienberg, »toda to družbo išče gotovo le za to, da se osebno prepriča o vsem, kar se pripravlja na Ogrskem in Hrvatskem zoper kralja in gospoda. Ne, grof Tatenbah je zvest državni služabnik in je morda danes na potu, da poroča Njegovemu Veličanstvu o nakanih upornikov.«

Tako je zagovarjal gospod Abele pl. Lilienberg svojega prijatelja grofa Erazma Tatenbaha. Toda motil se je. Grof Tatenbah je imel v tem času vse druge misli ter koval druge načrte.

Še je bil čas, da bi se rešil, ako bi namreč bil v resnici storil to, kakor je o njem mislil njegov prijatelj Lilienberg. Toda grofa Tatenbaha je omamila prikazen, ki jo je videl pri vedeževalki na Ptujskem polju v oni noči pred godom svetega Antona.

Ona krasna postava, ki mu je ogrnila vodski plašč okoli ramen, mu je stala vedno pred očmi. Naprej, naprej, mu je klicalo, da mu je že skoro zvenelo v ušesih, vedno višje, dokler ne doseže zaželjene časti. Ko se dvigne na razvalinah celjskega gradu zopet mogočna stavba in trdnjava, bo tamkaj gospodoval kot ponosni, mo-

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelijski razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodiljaj iz misijonov »Mladostni navihane« — postane redovnik in mične zgodbi za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov: Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 30.

Ojstrica. Mesec gre zopet h koncu in odhaja k svojim prednikom v kraj nepovratnosti. Posebnega se ni pri nas ničesar zgodilo razven slovesnosti pri takozvanih »Treh križih« ob začetku meseca dne 3. avgusta. Že na predvečer je naznanjalo 32 kresov daleč tje dol po Dravski dolini in še dalje tje prek po Pohorju, da se bo tu nekaj posebnega vršilo. Imeli smo blagoslovitev novih »Treh križev« in sv. mašo pod milim nebom. Lepo število ljudstva iz domače ojstriške in sosedne dravograjске župnije se je zbralo okoli znamenja ob cesti in bližnji planoti ter z izvanredno pozornostjo sledilo obredom blagoslovitve, govoru in daritvi sv. maše. Bilo je res lepo, prav ganljivo, videti na tej planini množice v raznih skupinah stoječe, sedeče, klečeče, kakor nekdaš za časa Kristusa v puščavi. Vrčila se je prav v srce segajoča planinska po- božnost. Izrazila se je misel, da bi bilo ven-

darle primerno, postaviti na tem kraju mesto znamenja majhno cerkvico-podružnico, kar bi prebivalci te okolice, ki jih je Bog obdaril z malo boljšo mero premoženja kot druge, že zmogli. Predniki naši so baje to zamudili. Pred tolikimi in tolikimi stoletji, tako pravi pravljica, so se nad tem mestom od časa do časa pastirjem in mimoidočim prikazovali trije križi s sv. Trojico in bi se naj tu zidala cerkvica v čast sv. Trojici. Takratna lastnica te planote (Polnikova ravne) pa je to odločno zavrnila, češ, da nima prostora za take reči, in trije križi s sv. Trojico so zginili ter se začeli prikazovati nad skalo, kjer zdaj stoji cerkvica sv. Trojice nad Labudom. Ondotni prebivalci so torej ubogali prikazen in sezidali cerkvico. Tu se je pa tekom časa napravilo znamenje »Treh križev«, to je tri križe in pod nekoliko višjim srednjim križem kapelica sv. Trojice. Sedajni lastnik g. R. Grögl je

nadomestil stare prhle križe z novimi in tudi kapelico popolnoma preuredil, nemara da bo prihodnji rod častil križ Kristusov in sv. Trojico ne več pod milim nebom, ampak v lični cerkvi. Gospodu Gröglu pa naj ljubi Zveličar češčenje njegovega sv. znamenja zaznam- va v knjigi življenja z zlatimi črkami!

Razvanje pri Mariboru. Smrt dveh odličnih vaščanov. Tukaj je umrl Grašič Peter, posestnik in občinski svetovalec ter od ustanovitve Gasilnega društva njegov delaven član in po- žrtvovalen gasilec. Pokopan je bil ob veliki udeležbi vaščanov ter častnega števila gasil- cov. — Umrla je Mlaker Neža, stara 69 let. Rajna je bila vzorna in globoko verna sloven- ska mati. Možu skrhna žena, otrokom ljubeča mati, dobra sosedka in dobrončna ubogih. Naj oha vaščana in sosedja počivata v miru! — Gostilno in trgovino Kotz je prevzel g. Lebe Slavko. Zraven dobre postrežbe sta v gostilni gostom na razpolago »Slovenec« in »Sloven- ski Gospodar«.

Hoče. Da so Hoče zdrav kraj, spričuje dej- stvo, da ima 200% več rojenih ko umrlih. Vendar pa tudi smrt zahteva svoje žrtve. V Razvanju sta zadnje dni vsled mrtvouda u- mrla gospod Peter Grašič, znan godec in voz- nik, dne 18. 8. dopoldne še je hodil zunaj — enkrat prej ga je oplazila že kap — potem je šel v osho, si prapravil posteljo, se vlegel in umrl v par minutah, star 54 let. Par dni po- zneje je umrla tudi vsled srčne kapi gospa Neža Mlaker, žena razvanjskega cerkvenega ključarja Franc Mlakarja. Bila je vzorna slo- venska in krščanska mati, vrla žena in gospo- dinja, v njeni družini je vladala vedno med- sebojna ljubezen, vzgojila je vrle, sebi podo- bne otroke. Iskreno sočutje blagi družini Mla- karjevi! V tretje gre rado, pravijo ljudje, in res si je smrt izbrala še tretjo žrtve. V bolnici je umrl minuli torek vsled operacije zaradi želodčnega raka gospod Jakob Kropa iz Pivo- le, star 48 let, ter zapuščal vdovo z devetimi otroki v starosti od 2 do 21 let. Bil je zave- den narodnjak in dober družinski oče ter bil tudi član hočke godbe. Iskreno sožalje težko prizadeti družini, vrli mož pa naj rajski mir uživa! — Prepošilnica Rütgers v Hočah je la- tos dobila večje naročilo od državnih želez- nic, tako da je zdaj zaposlenih 150 delavcev. Da bi tako tudi ostalo v bodoče!

Št. Peter pri Mariboru. Pri nas je bila po- kopana 58letna Rojko Marija. Naj v miru po- čiva! — Za člana občinskega odbora je ime- novan Bračko Janez, kmet iz Vodol, in sicer kot naslednik rajnega Fluher Ljudevita. — Prosvetno društvo »Skala« opozarja ona, ki

ZARAZVEDRILLO

Darilo odvetnika. Odvetnik je vodil pravde za več kmetov iste vasi. Neko jutro jih pride devet k odvetniku, da bi zvedeli, kako je s pravnimi. Da ne smejo priti prazni, to so kmetje dobro znali in zato so s seboj prinesli pu- rana. Prvi s puranom v naročju se predstavi odvetniku; ta ga prijazno sprejme, dá mu zahtevano pojasnilo in mu reče, naj odda purana v kuhi- nji. Drugi pride zopet s puranom pred odvetnika in opravi isto; pride tretji, četrti do devetega, vsak s puranom v roki in vsakega napoti odvetnik s pu- ranom v kuhinjo. Ko so tako klijenti opravili svoj posel in odšli, se odpra- vi odvetnik veselega srca v kuhinjo devet puranov. Ali v kuhinji ni bilo niti enega purana, ker so bili kmetje vsi skupaj prinesli samo enega pura- na v mesto in je bil vsak odvetniku le pokazal purana, dal mu ga pa ni nobeden svojega, ampak so vsi skupaj imeli samo enega, a še tega so si od- nesli v krčmo, kjer so ga spekli in po- jedli.

Pri zdravniku. »O, že vidim . . . Do- bro . . . Počejte mi, gospod, ali dobro

spite?« — »Kot polh.« — »Kakšen ima- te tek?« — »Izvrsten. Jem kot volk.« — »Hm, ali kaj pijete?« — »Kot ka- nja.« — »E! Ali ne čutite včasih kakih slabosti?« — »Jaz? Nikoli. Močan sem kot bik.« — »Morda imate včasih mo- ten vid?« — »Nikdar. Vidim kot ris.« — »Ali imate kedaj težke noge?« — »Ne. Tečem kot zajec.« — »No, potem Vam ne morem drugega svetovati, ne- go da se obrnete do kakega živino- zdravnika!«

Nekega hribelazca je v gorah dohi- tela noč in moral se je zateči v samot- no hišo. Tu so imeli le eno sobo in tudi le eno posteljo, daš je bilo šest otrok v družini. Žena je po dva otroka dajala v posteljo in kakor hitro sta zaspala, ju je potegnila iz postelje na tla, kjer sta spala dalje. »Tako, zdaj je pa po- stelja že prosta«, je dejala gospodinja turistu. Ker je bil utrujen, je takoj za- spal. Ko se je zjutraj prebudil, se je znašel na tleh med otroci, stara dva sta pa lepo v postelji smrčala.

Naravno čudo. Janez: »Ali bi rad vi- del kakšno naravno čudo?« — Miha: »Kar pokaži mi ga.« — Janez (pokaže gospoda, ki se piše Oreh ter nosi v ro- ki zavitek jabolka): »Glej, to je Oreh, ki nosi jabolka.«

★

Najboljša reklama

za trgovce, obrt- nike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pisme- ni papir, zavitki, računi, memoran- de, dopisnice, le- takci, lepaki, barvo- tiski, večbarvne razglednice in pri- poročilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši iz- peljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila
v Mariboru, Rovška c. 5

gočni vojvoda, ob njegova strani pa bo ona, ki ga je navdušila za to idejo. Takrat bo izvršeno to, o čemer je sanjal, s tem bo zagotovljena njegova častihlepnost, takrat bo samostojen vladar lepe slovenske pokrajine.

Na krilih domišljije se je zibal in dvigal, pri tem pa ni opazil brezdnosti, ki se je že odpiralo pred njim. Preslišal je glas svoje blage soproge, ki mu je klicala: Erazem, odnehaj, drugače je pre- pozno. Njegova usoda je v tem trenutku bila odločena, njegova poguba se ni dala več od- vrniti.

XXI.

Petek — nesrečen dan.

Nebeških zvezd, ki so mi prej stjale,
Rešilna luč me v noči več ne vodi;
Temé po potih mojih so nastale.

Stritar.

V veliki viteški dvorani palače deželnih stan- nov v Gosposki ulici v Gradcu so v petek, dne 21. marca 1670 gospodje deželni stanov sedeli pri veliki hrastovi mizi.

Bilo je izvanredno zborovanje, ki ga je skli-

cal grof Brenner kot predsednik tajnega stanov- skega urada po svojem namestniku grofu Ivanu Maksu pl. Herbersteinu.

Sedeli so pri mizi plemeniti gospodje Karol grof Saurau, Ivan Friderik baron Tyrndl, Ivan Gašper pl. Kellersperg, grof Filip Brenner, razun teh je bilo še več drugih štajerskih plemenitašev in gospodov.

Iz Dunaja je prispel cesarski vladni svetnik Henrik Herwart pl. Hochenburg s posebnimi na- vodili, ki jih je prejel na cesarskem dvoru.

Velika stenska ura z zlatim okrasjem in s podobo smrti nad kazalci je udarila ravno deveto uro. Svečan mir je bil v cel dvorani, le stopanje straže po hodniku in pred dvorano ter tuljenje vetra se je slišalo.

Zdajci se dvigne predsednik tajnega sveta, resni, vladarju zvesto vdani Filip Brenner ter začne govoriti s posebnim povdarkom:

»Mi smo vas, velespoštovani in odlični go- spodje, povabili k temu izvanrednemu zborova- nju v tej pozni uri, ker preti skrajna nevarnost in ker je zato nujno potrebno, da pokažemo rav- no v tem času našemu premilostljivemu gospodu in cesarju svojo zvestobo. Ni več dyoma, da je na delu daleč razširjena veleizdajniška zarota,

si ne morejo naročiti časopisov, da so jim isti brezplačno na razpolago v društveni knjižnici. Na razpolago so naslednji časopisi: Slovenski Gospodar, Pravica, Naš Dom, Nedelja, Bogoljub, Kraljestvo Božje, Katoliški Misijon, Cvetje, in še drugi. Sempeterčani, segajte pridno po dobrem in krščanskem berilu!

Sv. Peter pri Mariboru. Kakor vsako leto že skozi desetletja, tako se vrši tudi letos na Malo Gospojnico dne 8. septembra velika romarska pobožnost na Gori. Spored je sledeči. Na predvečer ob šestih pridiga romarjem v pozdrav, nato pete litanije Matere božje z blagoslovom, nato rimska procesija. Spovedovalo se bo ves popoldne do poznega večera. Na Malo Gospojnico se spoveduje od 4. ure zjutraj, sv. obhajilo ob 5. uri, ob šestih pete sv. maša na dober namen antonjevske procesije, po sv. maši pridiga. Ob 8. uri in 9. uri tiha sv. maša. Ob 10. uri pridiga, nato slovesna asistiranja sv. maši. Med sv. mašo je darovanje za gorsko cerkev. Popoldne ob treh so na Gori večernice, pete litanije s sv. blagoslovom, ob koncu darovanje. Častilci Marijini iz mariborske okolice in iz Slovenskih gor, pridite pozdravit in počastiti gorsko Mater božjo. Saj je bila vedno in ostane: pribežališče grešnikov, tolažnica žalostnih, pomoč kristjanov. Marijina cerkev se bo deloma že letos, deloma drugo leto na zunaj prenovila, da bo v veselje vsem romarjem in v kras našim lepim Slovenskim goricam. Prispevajte radi vsi v ta namen, pa bo gorska Mati božja vam vsem dobiteljiva in usmiljena mati.

Podova pri Račah. Tukaj je dne 22. avgusta po daljši bolezni za vedno zatisnil svoje trudne oči posestnik in železniški vpokojenec g. Ivan Arnelc v starosti 60 let. Ni mu bilo usojeno, da bi užival mirno življenje v pokoju, poklical ga je Vsemogočni v drug zasluženi pokoj. Pokojnik je bil veren katoličan, večletni naročnik »Gospodarja«, je bil blaga duša, ki nikomur ni bil sovražen in sovražnika ni imel. Napravil je pred kratkim zadnjo božjo pot na Brezje, ki je bila zanj že zelo težavna. Pokopan je bil v nedeljo dne 24. avgusta na farnem pokopališču v Slivnici. Pogreb je pokazal, da je bil pokojnik priljubljen v tem kratkem času njegovega bivanja v tuk. občini, je blagopokojnika spremlila množica ljudstva k večnemu počitku. Tudi Gasilno društvo, kojega podporni član je bil, je delalo pokojnemu zadnjo častno stražo. Njegovi ženi naše sožalje, njemu pa bodi zemljica lahka in Bog milostljiv njegov duši.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Prvi avto je pribrel dne 25. avgusta na visok hrib Senčak, kateri je visok 300 m nad morsk gladino. Ljudstvo je kar občudovalo, kako je prišel na ta hrib. Sadna letina je tukaj prav obilna ter lepo sadje. Mešetarjev je dovolj. Jabolkom pa taka imena dajejo, da jih najboljši strokovnjaki ne poznajo. — Romarska procesija v Ruše se bo 12. septembra vršila od župnijske cerkve sv. Lovrenca kakor po navadi vsa leta.

Sv. Martin na Pohorju. Dne 20. avgusta je tukaj po dolgi in mučni bolezni umrla posestnica gospa Marija Furman, rojena Kapun, hči veleposestnika Zigerta iz Bojtnice, v najlepši dobi svojega življenja, stara komaj 24 let. Kako je bila priljubljena in dobiteljiva, je pokazal njen pogreb, katerega je vodil vlč. g. Sinko Franc in katerega se je udeležila ogromna množica občinstva iz Smartna, Maribora, Slov. Bistrice in Polskave. Drago rajniko si ohranimo v častnem spominu ter jo priporočamo v molitev. Žalujemo pa naše sožalje!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Veselo so pokali možnarji na predvečer dne 17. avgusta v Bratonečah ter oznanjali daleč okrog radost in slavo naslednjega dne. Pri komaj pred dvema letoma prenovljeni kapeli sredi vasi je čakal blagoslovitev novi zvon, ki so ga na pobudo gospoda župana Potočnika kupili za božjo čast vneti vaščani Bratonečki. Naslednji dan je ob asistenci ž. g. kaplana novi zvon

blagoslovil vlč. g. duhovni svetnik in župnik Matija Zemljč, ki je v lepo vezani besedi orisal zvon kot spremljevalca čutil človeka in glasnega klicarja, da je tudi sredi dela treba dati Bogu, kar je božjega. Nato je domači cerkveni pevski zbor zapel lepo prigodnico in pesem »Večerni zvon«, nakar se je že oglašil iz lin novi zvon v radost in veselje vsem navzočim. Zadovoljni in veseli gostje, ki so se nato zbrali v županovi hiši, so se spomnili društvenega doma pri Sv. Tomažu ter darovali zanj 152 Din., nakar je navzoči gimnazijec J. Munda navduševal navzoče fante in može, da naj bi se združili ter kar je zdaj samo želja nekaterih postala potreba vsem, da se namreč ustanovi skupno s sosednjimi občinami po celi dolini prostovoljno gasilno društvo, ki bi bilo v slučaju nesreče ognja prava ljudska samopomoč za celo tomaževsko pa tudi sosedne župnije. Kakor je bilo spoznati, ta želja pri marsikateremu ni več nova, ker se že po celi dolini govori o tem. Torej korajže je dovolj, treba je le še dejanj. Morda že ni več daleč dan, ko stopimo združeni na plan! — Žalostno so zapeli zvonovi naše farne cerkve dne 27. avgusta ter oznanjali, da je angel smrti spet utrgal eno cvetko na gredi tuk. dekliške Marijine družbe ter jo presadil v pravo nebeško Marijino družbo. Ni še minil dober mesec, kar so bilo oblečene družbenke spremljale sestro trpinko Miciko Hergula na zadnji poti. Pa so že spet dne 29. avgusta korakale belo oblečena dekleta z žalno kopreno ovito zastavo proti farnemu mirodvoru, spremljajoč žrtev neizprosne jetike 25letno Roziko Pavlinič iz Senika. Ni še minilo dve leti, kar je bila žrtev jetike mlajša sestra Katika, pa je že kruta morilka iztegnila roko po drugi žrtvi. Na pokopališču se je od vzorne Marijine družbenke, kar je pokazal veličasten pogreb, poslovila prednica družbe, zahvaljujoč se vsem dragim rajne, ki so ji kakorkoli lajšali zadnje ure, zlasti botru in dobri kumici, ki sta uporabila vsa sredstva, da ji vrnejo zdravje. Toda Vsemogočni je sklenil čisto drugače. Cvetka se je razvnela dovolj, za to je bila presajena v božji vrt, da bi je hudobija sveta ne omaževala. Vsem žalujočim pa naj lajšajo bol besede nagrobnice, ki jo je zapel cerkveni pevski zbor »Marijin otrok, blagor ti!«

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 19. avgusta se je prikazoval po naših vaseh prefrigan vlomski tatovec, ki si je kar pri belem dnevu dovolil posetiti hiše, kjer ni bilo nikogar doma. Tako je krog 10. ure predpoldan vlomil v hišo Mihaela Šef v Koračkem vrhu, kjer se je nadejal precej okroglih dinarčkov. Ali vključ skrbnemu iskanju po sobi se mu ni posrečilo, priti do zaželjenega uspeha. Vzel je le neko denarno knjižico ter se podal izvrševati svoj poklic k sosedu Magdiču. Tukaj se je polastil precejšnje svote denarja in izginil z dragocenim pristanom. Po varnem odidhu nekje jo je odkrival v vas Pršetinci in se začasno naselil v stanovanju Marije Lašič. Mislil si tudi tukaj nekoliko izboljšati svoje gmotno stanje. Ali tu mu ni bila sreča mila. Nepričakovano vrnitev domačih mu je podžgala motor, da je vozil črez drn in strn, močje z brzino 120 km na uro. Za na pot si je vzel le nekaj denarja in nož. Vloviti ga se ni posrečilo, ker so ga lovile same ženske z besedami: »Primita tata! On pa je odgovarjal: »Primita, primita ga, v grmovju je skrit!« Uzmovč je star kakih 27 let, nosi plavo obleko in dolge lase ter naglašava besede nekoliko v nemškem narečju.

Ljutomer. Na naši glasbeni šoli se vrši vpisovanje dne 8. t. m. to je na praznik, v glasbeni šoli od 8. do 12. ure dopoldne. V prihodnjem šolskem letu se bo poučevalo klavir, gosli, klarinet, flauta, mladinsko petje in teorija. Podrobnosti na deski in na letakih.

Spuhlja pri Ptuj. Prostovoljno gasilno društvo Spuhlja naznanja, da ima slovesno blagoslovitev novega gasilnega stolpa združeno z veliko vrtno veselico v nedeljo dne 7. sep-

tembra. do dveh popoldan na vrtu tovariša Konrada Toplak za Gasilni domom. Na sporedu je srečolov, šaljiva pošta itd. Na veselici sodeluje godba na pihala ter pevsko društvo »Slavec« iz Gerečje vasi.

Velika Nedelja. Dne 25. avgusta je v Mariboru po krajši, mučni bolezni preminula gospa Alojzija Mlakar iz Runeča. Pokojnica je bila verna in dobra krščanska mati ter članica raznih katoliških cerkvenih bratovščin. Gotovo pa svoje smrti ni pričakovala tako nenadoma, ko se je mudila na obisku pri svojem sinu Janku, ki služi v Mariboru. Toda klic Gospodov jo je tudi tu našel pripravljen; bila je previdna z zakramenti za umirajoče ter se s temi tolažili sv. vere podala v večnost. Rojena je bila dne 7. junija 1863 ter bila že od nekdanj naročnica »Slovenskega Gospodarja« in drugih katoliških listov. Bodi ji Bog obilen plačnik!

Velika Nedelja. V nedeljo dne 24. avgusta, je bilo naše pokopališče pozorišče bridke žalosti. Položili smo v okrilje matere zemlje še mlado mater Amalijo Bokša, rojeno Erlih, ženo našega nad vse priljubljenega postajenačelnika g. Ivana Bokša. Nobeno oko ni bilo suho ob pogledu na ubogo malo dečico, katera je stegovala svoje ročice v temno jamo in bridko jokala. G. Bokšu in celi rodbini Bokševi in Erlihovi bodi na tem mestu izrečeno naše iskreno sožalje!

Smartno ob Paki. Umrl je dne 19. avgusta naš najstarejši mož v župniji Janez Krznar, star 92 let. Do zadnjega je prihajal in še letos je prišel v župnijsko cerkev k službi božji, akoravno je imel daleč in težavno pot. Rad je zahajal tudi na goro Oljko. Bil je vesele narave, šaliv in še v preteklem letu sem ga videl, da se je lotil težjega dela. Tudi kadil je še v zadnjem času. — Dne 23. avgusta je pa umrl Franc Matek. Hitro je končala njegova bolezen s smrtjo. Dne 22. avgusta zjutraj na zgodaj je zbolel, prihodnji dan pa je že umrl. Naj v miru počiva!

Vitanje. Grda in vse graje vredna je naveda, oziroma razvada, da nekateri fantje med službo božjo, namesto da bi šli v cerkev, pa postajajo zunaj cerkve. Tako jih je na šentjernejsko nedeljo pri Sv. Antonu sedela cela vrsta za nekim plotom. Nekaj se jih je senčilo za veliko skladišče drv. Drugi pa so se zahvalili s hojo sem in tja in so se končno približali kotu, kjer se je nahajal mal hlevček z dvema cerkvi darovanima pujskama, ki sta čakala, da bosta prodana na javni dražbi. Z glasnim šundrom so motili pobožne molilce v cerkvi. Pravega mladeniča pa je sram, postajati med službo božjo zunaj cerkve. To so večinoma le fantiči do 15 do 18 let, za katerimi ne gleda skrbno oko in ki jih ne doseže ostra roka staršev.

Polzela. Ker se kljub jasnim izjavam odbora še nadalje vzdržujejo vesti glede nepoštega upravljanja s fondom za zgradbo novega Društvenega doma na Polzeli, sem prisiljen, ne glede na to, bo li komu prijetno, podati javnosti sledeče pojasnilo: Leta 1926 so naša mladinska in prosvetna društva sklicala sestanek, na katerem se naj bi izvolil gradbeni odbor. Ker takrat nihče od povabljenih ni hotel prevzeti niti častnega mesta v predsedstvu, je mladina v zavesti si svojega poslanstva, začela sama zbirati potrebna sredstva za dom. S časom je zbrala, sicer mali, a za naše razmere precejšen znesek in je hotela kljub zaprekam in gotovim žrtvam iti še dalje ter doseči svoj cilj. Gotovi krogi so to naše stremljenje omalovaževali, mnogi prezirali in nam nasprotovali. Takrat se je tudi razbila akcija za kompromisno sodelovanje, kar pač gotovi ljudje niso imeli smisla za potrebe ljudske prosvete. Nam so sicer prepričali stavbo doma, sebi pa, mesto lovorik, napravili moreči dolg. In konec tega je, da tisti, ki so vedno šli preko nas, zahtevajo naš denar za poravnavo svojega dolga. Poleg tega še klevete proti predsedniku odbora, gospou Leo Spacapanu, za kar se jim bo imenovani za-

hvali sodnijskim potom. Polagati račune pa smo obvezani edinole na občnem zboru Prosvetnega društva in nikomur drugemu. Seve člani društva radi komodnosti gospodje niso. Obenem izjavljam po sklepu celokupnega odbora, da bo fond kljub vsem intrigam ostal neokrnjen svojemu namenu in to zato, ker ima pravno podlago v pravilih Prosvetnega društva. Gradbeni fond od dne 21. avg. t. l. apravlja mesto predsednika podpisani blagajnik. Istotako je Prosvetno društvo sklenilo, da da ves čisti dobiček od »Pasijona« v fond za zgradbo Prosvetnega doma. Veste gospodje! Mi smo ljudje dejanj, ne praznih besed! Za zgradbeni odbor: Pongrac Turnšek, tajnik in blagajnik.

Rečica ob Savinji. Pri podružnici sv. Katarine na Gorici ima cerkovnik pri vodnjaku Jablan, ki stoji zdaj v polnem cvetu. Poleg cvetja pa že skoro zrel sad. Ob Jernejevem gotovo redka prikazen.

Zgornja Ponikva pri Žalcu. Prijetna in ljuba domača slovesnost se je obhajala dne 17. avgusta v Vrhah pri Zgornji Ponikvi. Bila je blagoslovitev nove Gaberškove kapele, delo zaoblube, ki sta jo gospodar in gospodinja postavila skupaj s svojimi otroci. Zidanje kapele je poveril zidarski mojster Jordan zidarju Matevžu Bučarju, ki je svojo nalogo lepo rešil. Posebno pozornost vzbujajo slikarja, delo slikarskega mojstra Hermana Vašelnja. V primerni razdalji se ti zde slike, kakor da stoji živ svetnik pred teboj. Na dan blagoslovitve so se zbrali sosede, precejšnje število domačih in tujih faranov. V lepih besedah je podal vlč. g. svetnik in župnik Ivan Goršek statistiko vseh kapel in znamenj v fari. Nato je omenil splošen in zaseben pomen nove kapele in blagoslovil stavbo. Poseben pevski zbor je pod vodstvom bogoslovca Tineta Uranjeka zapel par pesmi in slovesnost je bila končana. No, po blagoslovitvi sta nas še gospodar in gospodinja iznenadila s tečno malico. Bili smo dobre volje v prijetni domačnosti. Spomnili smo se ob tem veselju že tudi naših črnih bratov in nabrali za krst enega izmed teh na ime Martin 100 dinarjev. — Ne smem zamočlati še drugega spomina ob tej priliki. Dne 17. julija je obhajala družina Gaberškova svoj srebrni jubilej. Gospodar in gospodinja sta obhajala tedaj spomin na njuno poroko pred 25 leti v krogu svojih otrok. Ob tej priliki pa smo se zopet spomnili njunega jubileja, jima lepo častitali in želeli prav iz srca zlati jubilej. Bog plačaj dobrotnikom in delavcem!

Sv. Ana pri Makolah. Izpolnila se nam je srčna želja po blagih dobrotnikih in zbirateljih, da smo dne 9. avgusta t. l. dobili od zvonolivarne Bühl iz Maribora dva nova, pa splošno zadovoljnost lepo se glaseča zvona: 1. 627 kg, ima glas na as; 2. 134 kg, ima glas na f, k podružni cerkvi sv. Ane, kjer je bila še vrzel iz svetovne vojne. Toliko večje je bilo sedaj veselje, ko smo kljub mokrotnemu vremenu ne lepo okrašenih vozeh pripeljali zvona iz kolodvora na določeno mesto. Naslednji dan v nedeljo sta bila zvona blagoslovljena od vlč. g. kanonika dr. Maza Vraberja iz Maribora ob asistenci domačih ter sosednih gg. duhovnikov ter ob obilni udeležbi ljudstva. Zvona sta z delom spretnih mojstrov bila že kmalu v zvoniku na določenem mestu, s prijetnim glasom hrepenenje utešila. Prisrčna hvala vsem, ki so pripomogli ter žrtvovali k temu slavlju!

Vojnik. Ker že povsod obhajajo razne obletnice v tej ali oni obliki, se je tudi naše gasilno društvo ojunalo in nabavilo krasno motorno brizgalno, katere blagoslovitev se izvrši s prav zanimivim sporedom v nedeljo dne 7. septembra (za slučaj slabega vremena na praznik dne 8. septembra) ob treh popoldne za svojo 50letnico.

Ponikva ob južni žel. Precej novic se je nabralo, odkar smo zadnjič poročali v »Slovenskem Gospodarju«. Zdrav kraj je Ponikva in bo še bolj, ko dobimo za vas vodovod, ki ga

nam bo preskrbela pred kratkim ustanovljena Vodovodna zadruga. Z združenimi močmi bo šlo, če po vodi splavalo ne bo. Poletna suša bo menda kriva, da se našega kraja v zadnjem času štorke rade izogibljajo. Komaj 23 otrok je do danes zagledalo luč sveta. V prejšnjih časih je bilo ob tem času že krog 40 novorojenih kričacev, kakor pravijo krstne bukve. Hej, babice, agitirajte nekoliko! — Po Dolgi in Sladki gori sta vihar in huda toča dne 13. in 15. avgusta skoro vse vinograde in druge nasade uničila. Treba bo prizadetim pomagati. — Dne 21. septembra nas nameravajo obiskati šmarška dekleta. Njih prirediteljev obeta biti lepa. Ponkovičani jih hočemo počastiti z obilnim obiskom na prireditvi. — Ravno tako namerava prirediti izlet k nam na Ponikvo prosvetno društvo »Skala« iz ljubega Sv. Petra pri Mariboru. Kdaj, homo povedali o pravem času. Poglavitno je, da se udeležimo njih prireditve pod župnijskim kozolcem. Ponkovska čast zahteva to. — Naši vrli zidarji pod spretnim vodstvom gospoda Ciglerja prav pridno prenavljajo ponkovske hrame. Sedaj so prenovili šolo na zunaj, da izgleda kakor palača. Čast jim! — Veleugledna zakonska Ošlak sta izročila gostilno »na račun« gospoj Pepci, vrli ženki našega neuganelega Petra. Buzdrone, kako se postavljata in prijazno sučeta okrog gostov! Od njiju biti postrežen je čast in dobrot. Torej, Bog ju živi in hitro na obisk k njima! — In še to: Ze 40 let se ni zgodilo, da bi bili kar 4 mesece brez mrlja. Ta nenavadni odmor je prekinila stara Alojzija Pšeničnik iz Ostroznega, ki smo jo pokopali dne 23. avgusta .N. v m. p.!

Kalobje. Romarski shod na Kalobju se bo letos obhajal dne 14. septembra ali na 14. pobinkošno nedeljo. Marijini častilci se od bližu in daleč najlepše vabijo!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. V nedeljo dne 7. t. m. priredimo mladinski tabor na Rodnah. Proslavili bomo koroški dan. Ob tej priliki bo tudi srečelov z mnogimi krasnimi dobitki. Na sporedu so: deklamacije, razni govori, petje in zgodovinske slike o ustoličenju koroških vojvod itd. Zelo fletno bo ta dan na Rodnah, zato pa prijatelji poštene zabave le pridite!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Dne 31. avgusta, zjutraj ob treh nas je težko iznenadil izbruh požara na gospodarskem poslopju na Zgornji Dobravci v Cerovcu, ki je last g. dr. Jovanoviča, odvetnika v Lendavi. Gospodarsko poslopje je zgorelo popolnoma z vso krmovno voz in razno gospodarsko orodje. Rešili so le živino in svinje. Zahvaliti se moramo Bogu, da je bilo popolnoma mirno vreme, drugače bi se bil ogenj zanetil druga sosedna poslopja in njegovo hišo, ki je s slamo krita in stoji v neposredni bližini. Gasilci so prihiteli z motorno brizgalnico iz Rogaške Slatine, ko je že bilo omenjeno poslopje uničeno. Rešili so še svinjak, ki se je držal gospodarskega poslopja.

Sv. Rupert nad Laškimi. Naše tukajšnje prebivalstvo, ki prebiva v izključno bregovih, raztrganih in »zlamanih« krajih, ki so značilni za laško-šmarško-kozjanski okraj, veliko več dela in trpi, kakor srenejši prebivalci zmernih gričev ali ravnih poljan: vse je navkreber in težki koši romajo v teh krajih na hrbtih ubogih trpinov dan za dnevom v taki množini, kakor pač menda skoro nikjer po slovenski zemlji. Vendar pa naš človek brez godrnjanja pridno dela in voljno trpi, ker je po večini še zdrav in nepokvarjen na duši in na telesu: naš človek je namreč še globokoveren. Neizčrpne sile in bogastvo krščanske vere našega trpina osrečujejo, krepijo in dvigajo kvišku iz nižav težkega zemeljskega življenja in trpljenja. Zato pa ni samo ničvrednej, ampak naravnost hudodelnik tisti človek, ki opisano moč našega nepokvarjenega kmetskega ljudstva spodkopuje in uničuje. — V Sv. Petru je 27. avgusta umrla vrla gospodinja Frančiška Juvan; dolgo je trpela v svoji bolezn, a voljno prenašala svoje

težave. Sedaj pa je Bog obrisal vse solze iz njenih oči. Počivaj v miru, draga žena!

Sv. Rupert nad Laškimi. Po dolgem odmoru, nad poldrugo leto, se sedaj zopet nadaljuje gradba ceste Sv. Jurij ob južni žel.—Sv. Jakob. Okrajni cestni odbor celjski je po svojem vrlem načelniku g. Mihelečiču storil odločne korake, da se nadaljuje prepotrebno delo nove ceste, ki naj veže Sv. Jurij z doslej najbolj pozabljenimi občinami laško-šmarškega bregovitega okraja. Na skupni seji interesiranih občin: obeh šentjurskih, kalobške in šentpeterske, dne 4. avgusta t. l. se je dosegel hvalevredni sporazum glede razdelitve stroškov, kolikor odpadejo na prizadete občine. Sklenilo se je tokrat tudi, da se cestna priponka Sečjaves—Sv. Rupert istočasno z glavno progo gradi. Zato pa zlasti Ruperčani težko pričakujemo dogodka, ko se bo začelo delo tudi na naši cesti! — Letos imamo večinoma ugodno jesen, vsi poljski pridelki lepo kažejo; le sadje je popolnoma odpovedalo, tako da niti najpotrebnejše sadne pijače za dom ne bomo imeli. Bo pa dobra vodica toliko več trpela! — V nedeljo dne 24. avgusta se je poročila vrla mladenka Nežka Recko iz Curnovca z mladeničem Rudolfom Rozmanom iz Kostivnice-Kalobja. Marijina dekleška kongregacija, katere zvesta družbenica je bila nevesta, je novoporočencema lepo počestitala. Da bi srečno bilo!

Celja. V orglavsko Šolo v Celju je sprejetih za šolsko leto 1930—31 24 učencev. Učenci naj prinesejo s seboj priporočilno pismo od župnijskega urada in spričevalo o dobro dokončani ljudski šoli. Razen glasbe še poučuje g. profesor Kramar računstvo in slovenščino, g. Mihelečič, župan celjske okolice, občinstvo tajništvo, in g. Kuntara, učitelj na Glasbeni Matici, klavir in perovodstvo. Pouk se začne dne 15. septembra v villi »Cecilijs« na Bregu št. 15. — Ravnateljstvo.

Svetina pri Celju. Dne 9. avgusta so našli v Lipelnovi hosti pod Svetino truplo mrtvega Antona Bukošek iz Glažute, po domače Švilgeljnovega Tonača. Na potu proti domu si je pri božjastnem napadu prebil črepinjo in se obenem ležal na ustih v prsti zadušil. Švigelj je bil v mladih letih dober rokodelce sodar in je lepo zaslужil. Alkohol pa mu je nakopal božjast in konečno nesrečno smrt. Pač res: veliko ljudi utone vsako leto v vodi, a še veliko več v pijači! — Na Marijin praznik dne 15. avgusta je zatisnila svoje oči k večnemu počitku vdova Eva Ojsteršek iz Konjice, stara 82 let; bila je dobra krščanska žena, pridna gospodinja in skrbna mati svojih otrok. Bog ji daj večni mir!

Dobova. Dne 25. avgusta je bila tukaj pokopana Katarina Bezjak, ki je bila 40 let v službi našega blagega župnika zlatomašnika. Dosegla je visoko starost 79 let. Bila je skromna, pa skrbna in zvesta gospodinja. Gospodom duhovnikom, ki so jo poznali, kakor tudi drugim znancem, se priporoča v pobožen spomin.

Za pranje je kot nekdanj še vedno najboljša terpentinsko milo »Gazela«.

K brivcu v vasi je prišel vsako soboto večer tudi berač Jürek, da ga je brivec za »bohlonej« bril. Ko je nekoč zopet sedel na brivskem stolu in »užival« to dobroto pod slabo britvijo, je začel sosedov pes neizrečeno tuliti. — Vsi, tudi Jürek, so hiteli gledat, kaj da je. In Jürek je potem skromno pripomnil: »Sem mislil, da ga tudi za »bohlonej« brijejo!«

Predrznost. Gospod: »Čemu prihajate? Kakšna predrznost! Ali niste videli na vratih nabito: Prepovedan vhod?« — Berač: »Videl sem, videl, zato pa sem jih prišel vprašat: Čemu je prepovedan?«